

мсътът за нѣкакво божество. Съ детския си мозъкъ, изпитанъ вече въ смѣлите пѫтувания, въ които придржавала баща си (била сираче), веднага схванала облагата, която могла да извлѣче отъ положението си. И отъ тогава започнала да властува надъ всички жители на острова. Изглежда, че е била щастлива отъ това боготворене. Но нашето пребиване тукъ я е преобразило. Неспокойна е. Постоянно пита за тебе. Трѣба да те е обикнала. Пази се.

— Мислишъ ли, че ме е обикнала?

— Повече отъ увѣренъ съмъ. Но хайде, пригответъ се да си отиваме.

Въ туй време предъ колибата се чу глъчъ. Капитанътъ се отправи къмъ вратата, но въ сѫщия мигъ тя се отвори и на прага застана царицата. Пленяващъ чаръ се излъчаше отъ цѣлата ѝ фигура. Ала очите ѝ бѣха тежки. Между мигли тѣ ѝ трепкаха сълзи. Тя направи

една крачка и погледътъ прави къмъ Венсанъ.

— Дойдохъ да ви покелая пѣ и ятно пѫтуване. Богинята на Никоборъ иска да се сбогува съ гости тѣ си.

По лицето ѝ пробѣгна мѫчителна трѣпка, но тя направи усилие и запази царственото си достойнство.

Венсанъ я гледаше като замаянъ. Богинята сама бѣ дошла при него! Тя го обичаше и очите ѝ го мольха да остане! Въ мигъ предъ него се изнизаха черните дни, които щѣше да изживѣе въ порочната Европа. Предъ очите му се мѣрна и безкрайното щастие всрѣдъ тая тропическа природа, заобиколенъ съ обичъта на тази великолепна жена и почитанието на преданите ѝ поданици. Това бѣ достатъчно, за да се реши.

— Азъ оставамъ! извика той и прострѣ рѣже къмъ премалѣлата отъ скрѣбъ царица.

Около свѣта

Круша, която разжда кестени

Въ едно стопанство въ Шатийонъ-сюръ-Колмонъ (Франция) има една круша, която дава и круши, и кестени,

Въ градината пѣкъ на Лучиано Даниела отъ Ерни расте смокиня, която разжда френско грозде.

Нѣкаква страшна тайна въ растителното царство? Не, природно явление, чието обяснение, даватъ птиците, които между другото сѫ и съячи. При крушата въ Шатийонъ сигурно е станало срастване съ нѣкой кестенъ, който нѣкоя птица е изпустната въ началото на разклонението на крушата. А за смокинята въ Ерни? Пакъ сѫщото нѣщо. Нѣкой косъ събира въ своята храпулка семена отъ чепка френско, грозде. Ето посъването. После времето върши останалото. Въ изгнилото дѣрво се развиватъ корени, които намиратъ тамъ храна, достигатъ

почвата и малко по малко едно, ново дрѣвче се вмѣква въ старото. Така крушата дава и кестени, смокинята — френсто грозде. Въ действителностъ, касае се за две различни дѣрвета, но така срастнали помежду си, че изглеждатъ като едно единствено дѣрво.

Говоръ съ рѣце

Този езикъ се говори или по-право — рѣкомаха въ Камерунъ (Африка). Туземците, като глухонѣмите, се разбиратъ помежду си съ движения на рѣцетъ. Всѣко движение, обаче, не означава буква отъ нѣкаква азбука, каквато нѣматъ, а включва и представлява една мисъль или едно действие. Забелязана е прилика между голѣмо число отъ тѣзи рѣкомахания и удари тѣ на барабанъ. Въ действителностъ, въ Африка новините се предаватъ бѣрзо отъ едно място на друго чрезъ биене на барабанъ.